

man skal udrede dem; man kan ikke vente med at modtage dem, til det har vliift sig, hvor Meget man kommer til at mangle; — det er Hovedpunktet.

Formanden: Jeg skal kun med Hensyn til en Yttring af den høitagtede Indenrigsminister bemærke, at Spørgsmaalet om andre Landsdeles Stilling til Monarchiet naturligtvis ikke kan forhandles her. Forholdet til Monarchiet kan kun forhandles her, forsaavidt der er Tale om Kongerigets og Rigsdagens Stilling dertil, men derimod ikke, naar der blot er Spørgsmaal om andre Landsdeles Forhold til Monarchiet, og den Indflydelse, visse Foranstaltninger have havt paa andre Landsdeles Forhold, thi det ligger udenfor Forhandlingerne her i Salen.

Fischer: Den høitærede Minister samlede sine sidste Ytringer i det Spørgsmaal: Hvad er det, vi her klage over? Jeg skal hertil meget kort svare: Jeg klager over, at Grundlovsbestemmelserne ikke fastholdes. Den ærede Minister gjorde gjældende, at naar Tilskudet fra Landsdelene først skulde opkræves ved Regnskabsaarets Slutning, vilde det have meget store Banffeligheder for Monarchiet at komme igjennem og at kunne bestrive sine Udgifter uden ved en særdeles stor Kassebeholdning. Ja, det er ganske sandt, deri har den høitærede Minister fuldkommen Ret; men jeg har aldeles ikke fordret, at der ikke i Aarets Løb skulde kunne haves noget Tilskud; det kunde jo beregnes kvartalsvis; man kunde ogsaa bruge den selv samme Fremgangsmaade, som man nu bruger, men i det Tilfælde, Statsregnskabet giver et Overskud, saaledes som for Finantsaaret 1855—56, hvor det viser en Indtægt af 19,606,000 Rbd. og en Udgift af 18,243,000 Rbd., give tilbage, hvad man har oppebaaret formeget; og saa da er hele Banffeligheden hævnet, og den falder i Virkeligheden ganske bort derved, at der kun gives een Kasse; Delingen er kun

paa Papiret. Naar endelig den høitærede Minister httrede, at dengang man først tog Bestemmelse om dette Forhold i Rigsraadet, vare Alle enige om, at det skulde skee paa den Maade, hvorpaa det er skeet, saa vil jeg appellere til de ærede Medlemmer af Rigsraadet, som høit og lydeligt have ført Klage over, at man har underlagt de Ord, som første Gang flød ind i Monarchiets Finantslov, en heel anden Betydning end den, hvori de vare vedtagne, og jeg vil særlig appellere til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som bestemt og meget alvorligt har reist denne Klage her i Salen.

Indenrigsministeren: Naar man i den Forstand, hvori den ærede Rigsdagsmand tager det, taler om strengt at overholde de grundlovmæssige Bestemmelser, saa vilde Monarchiet først være berettiget til at forlange Tilskudet fra Landsdelen, naar der forelaae et revideret Regnskab. Den ærede Rigsdagsmand giver nu Lov til at have Tilskudet kvartalsvis, men Alt, hvad jeg har bemærket, kom da, forsaavidt vi havde Qvartalsregnskaber, til ogsaa at gjælde for Qvartalet; Monarchiet maatte, for at kunne bestrive Udgifterne i Qvartalet, enten gjøre Gjæld for at udrede Udgifterne eller have en større Kassebeholdning end ellers, det var aldeles nødvendigt. Men en saadan Qvartalsberegning er Noget, der intet Sted staaer omtalt; den ærede Rigsdagsmand vil ikke finde Qvartalet omtalt i vore Grundlove. Nu er han tilfreds med Qvartalsberegningen, men hvem siger, at Andre ere det; der er maaskee dem, der ville have Tilskudet hved maanedsviis eller dagviis, hvad veed jeg! Det klinger saa forferdelig strengt at tale om „Brud“ paa Grundloven. Den ærede Rigsdagsmand tage Kongerigets Grundlov og sammenligne den med den Fremgangsmaade, der ofte er brugt her, og han vil ikke kunne frikende sig selv for at have gjort Brud paa Grundloven.